

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

SO Marcin Graczyk

SO Anna Kozłowska-Czabańska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. W.

przeciwko M. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w N.

o sprostowanie świadectwa pracy, wynagrodzenie i zapłatę

na skutek zażalenia powoda z dnia 19 września 2016 r. w przedmiocie odrzucenia zażalenia z dnia 18 sierpnia 2016 r. na postanowienie z dnia 23 czerwca 2016 r.

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka SSO Anna Kozłowska-Czabańska

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016 r. nałożył na powoda S. W. karę porządkową w wysokości 500,00 złotych za uchybienie powadze sądu (k. 218 a. s.).

Sąd I instancji w dniu 23 czerwca 2016 r. wydał wyrok w niniejszej sprawie (k. 220 a. s.)

Powód w dniu 12 lipca 2016 r. wniósł apelację od ww. wyroku. W treści apelacji powód wskazał, że odwołuje się również od nałożonej kary pieniężnej w wysokości 500,00 złotych (k. 231-233 a. s.).

Sąd I instancji w zarządzeniu z dnia 15 lipca 2016 r. zobowiązał powoda do sprecyzowania, czy zaskarża postanowienie z dnia 23 czerwca 2016 r. w przedmiocie ukarania karą grzywny, a jeżeli tak, to do złożenia zażalenia w odrębnym piśmie procesowym, spełniającym wymogi art. 126 § 1 k.p.c. w związku z art. 394 § 3 k.p.c., tj.:

- oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;

- oznaczenie rodzaju pisma;

- osnowę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności;
- podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika;
- wymienienie załączników.

Dodatkowo Sąd Rejonowy wskazał, że zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów oraz zobowiązał do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 40,00 złotych w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia (k. 247 a. s.).

Powód w dniu 8 sierpnia 2016 r. wniósł zażalenie na ww. postanowienie w przedmiocie ukarania karą grzywny. W uzasadnieniu zażalenia powód wskazywał na liczne błędy popełnione przez sędziego referenta w toku postępowania sądowego (k. 254-255 a. s.).

Sąd Rejonowy w postanowieniu z dnia 19 sierpnia 2016 r. odrzucił zażalenie powoda na postanowienie z dnia 23 czerwca 2016 r. Uzasadniając swoje stanowisko Sąd I instancji wskazał, że powód w przypisanym terminie złożył pismo procesowe, lecz nie uzupełnił braków formalnych zażalenia w sposób wskazany w zarządzeniu z dnia 15 lipca 2016 r. W ocenie Sądu I instancji powód nie określił, czy wnosi o zmianę czy o uchylenie zaskarżonego postanowienia, a uzasadnienie zażalenia nie dotyczy w żadnej mierze przedmiotu postanowienia (k. 273-274 a. s.).

Powód w dniu 19 września 2016 r. zaskarżył postanowienie Sądu Rejonowego wydane w dniu 19 sierpnia 2016 r. uzasadniając tym, że sędzia prowadzący sprawę łamał prawo i przyjmował sfałszowane dokumenty (k. 299 a. s.).

Przewodniczący Wydziału w zarządzeniu z dnia 22 września 2016 r. wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez:

- wskazanie, w jakiej części zaskarża orzeczenie oraz, czy wnosi o jego zmianę czy uchylenie;
- zwięzłe uzasadnienie zażalenia dotyczącego postanowienia o odrzuceniu zażalenia, a nie okoliczności związanych z przebiegiem postępowania dowodowego;
- uiszczenie opłaty w wysokości 30,00 złotych,

w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia (k. 301 a. s.).

Powód w piśmie procesowym z dnia 11 października 2016 r. uzupełnił braki formalne zażalenia poprzez stwierdzenie, że zaskarża postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 19 sierpnia 2016 r. w części ukarania karą grzywny w wysokości 500,00 złotych wnosząc o jej uchylenie. W uzasadnieniu pisma uzupełniającego powód ponownie podnosił kwestię nieprawidłowego prowadzenia postępowania przez sędziego referenta (k. 305 a. s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda z dnia 19 września 2016 r. podlega oddaleniu jako bezzasadne.

Sąd I instancji wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawa. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i wystarczające do rozpoznania zażalenia, stąd też Sąd Okręgowy przyjął je za własne.

Zgodnie z brzmieniem art. 397 § 2 k.p.c. do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. Stosując odpowiednio art. 368 k.p.c. należy uznać że zażalenie powinno

wskazywać postanowienie którego dotyczy, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, oraz wnioszek o zmianę lub uchylenie postanowienia z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia.

Działając na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. przewodniczący wezwał odwołującego do uzupełnienia braków formalnych środka odwoławczego w postaci uiszczenia opłaty od zażalenia i wypowiedzenia się, co zarzuca w wyznaczonym terminie, pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, że Sąd I instancji zastosował prawidłowo przepisy prawa procesowego. Sąd Rejonowy trafnie dokonał analizy przedstawionego zażalenia przez powoda i zobowiązał go do uzupełnienia braków formalnych zażalenia. Jednakże w ocenie Sądu Okręgowego pismo uzupełniające powoda nie czyni zadość wymaganiom, co do których został on zobowiązany przez Sąd I instancji w zarządzeniu z dnia 15 lipca 2016 r. Powód nie uzasadnił w żadnej mierze swojego stanowiska w zażaleniu na postanowienie o ukaraniu karą grzywny ani w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu zażalenia wskazując jedynie na popełnione w jego ocenie błędy przez sędziego referenta. Powód nie podnosił kwestii dotyczącej bezzasadności ukarania go karą grzywny przez Sąd. Zatem Sąd II instancji nie znalazł podstaw, aby wydane zaskarżone postanowienie przez Sąd Rejonowy podlegało uchyleniu.

Zgodnie z brzmieniem art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W związku z powyższym zażalenie powoda na postanowienie w przedmiocie odrzucenia zażalenia okazało się bezzasadne i podlegało oddaleniu.

SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka SSO Anna Kozłowska-Czabańska

Zarządzenie: (...)

(...)